

PLT 7 / 2014.08.12.

ők en
 legyen francia az alap. 1000
 is jelent valamin? Nézzük csak. A dada
 szellemében.
 Comment allez vous, Mademoiselle?
 Magyarul: Hogy van, kisasszony.
 Amde "dadaul" más jelent. Ezt
 Jön a kabát hadnagy, galériól kukas, görög.
 Igaz, nem túl is "értelmes".
 Kommt mantel-leutnant, v. u. made, mäsere.
 vagyis: Jön a kabát, köpeny-hadnagy, stb.
 (mantilla magyarul is, régebb. a v. u. =
 von után = alulról.)

Ami! Corneille aime l'Asie
 Barátom! Corneille szereti Ázsiát.
 Dehogyan!
 Dadaul ezt jelenti:
 Amikor (a) nejem eldől. (Vagy lazít?)

Dunkerque! Que est belle! Chant auchon d'or
 Dunkerke! Mily szép. Énekel egy aranypiótyóke
 Amde "dadaul"?
 De ön kegyel a kebelbe, sánta Sándor.

Ici, laboratoires, mes amis, au fait accomplie
 Ime, a laboratórium/báráim, a rendbejövésre.
 Dadaul:
 Já a labortató, hársmez, amit fed a kolompír.

Konczek József (1971-ig: Koncz József) (Magyaránador 1942) költő, író, újságíró, tanár.
 A Kilencek néven ismert költői csoport tagja.

- 2 Konczek József kézirata (részlet)
- 4 Koroknai-Ladjánszki-Sörös – Sinus (Lektrónia 15) - PASS
- 6 Forgács Miklós : „Hazatérés”
- 7 Minyo-Robitz-Szombathy – CAPA megnyitó
- 8 Csurka Eszter „Előhívás” - CAPA
- 9 Forgács Miklós: Absztrakt álnő a férfiárnyék (részlet)
- 10 Dénes Imre „Sóvárgás” - CAPA
- 11 Diverse Universe –2014 Budapest / MAMÚ
- 17 Al Paldrok: Nem deklarált nemzeti mitológia újratemtése
- 20 How to Be an Artist

Borító: részlet a Non Grata Performance Group performanszából

- csak szimpla leírás, és egy kis érzelem -
 persze a vendégszövegek kivételek

a külön nem jelölt fotókat Dénes Imre készítette

PLT - Plateau - plató - fennsík - magassföld

Nem hegy és nem alföld. Egyik sem vagy épp mindkettő -
 köztes állapot. A tér kitárulkozása. Színpad. Leszállás és
 felemelkedés. Elrugaskodás. Pihenő. "Inneni-onnaniság"¹

Plateau live-art'zine :: Dénes Imre, +36 (06) 30 20 27 324 fax: 06 29 411 794
 HU-2200 Monor, Váci M.u.34. mail: denes.imre@mail.datanet.hu
 digitális plateau / letöltés : <http://www.plateau-zine.blogspot.hu>

**Koroknai-Ladjánszki-Sörös : SINUS (Lektrónia 15)
PASS / Gödör Klub 2013.11.06**

A Gödörbéli PASS sorozat (kurátor Juhász R. József) aktuális része ezen az estén mindösszesen egy előadást jelentett, viszont annál komplexebbet, lévén hogy több előadó, több műfaj szövetkezett - mint ahogy a Lektrónia sorozatban az már megszokott az azt figyelemmel kísézőknek.

(Most rajtakapom magam, hogy a mintegy 24 perces előadás leírását ilyen körmondatokkal próbálom elodázní) Mert mi is történt? „Gőzöm sincs.”

Volt viszont látványba, mozdulatokba, hangokba feledkezés. A színpad mellett teljes rendhagyó felszerelésével felvonult **Sörös Zsolt** aki a performansz során zajzenéjével, effektjeivel szervesen és támogatólag simul bele az előadásba. A színpadon a furcsa szőrmesapkát, műszőrme mellényt viselő **Ladjánszki Márta** mozgott - erre még kitérek - és őt folyamatosan követte **Koroknai Zsolt** fekete szemüvegben, párdúcintás mellényben egy házilag készített, installációnak is beillő hordozható reflektorral (valamint annak többkilós akkumulátorával) a koncentrált fényt végig Mártára irányítva. A színpad háttére vetített képek sora volt, a változó alapokon (nyomtatott áramkör, barlangrajzszerűség stb.) ismétlődve, csíkban jelentek meg Márta púpozott hátú animális négykézláb menésének fázisai illetve ennek egy többszörösen tükrözött és eltolt változata ekkor már buddhista létkerék fázisképei (szerintem...).

Ladjánszki Márta mozgása messze nem tánc a megszokott értelemben, vagy inkább nagyon is az, ha minden tánc eredetére a zsigeri mozdulatra gondolunk. És pont ez az ami az ő művészetében megragad, az amit kisbabákon, vagy kisgyerekeken figyeltem meg, ujjak, kezek, testrészek vagy akár az egész test náluk akaratlan mozgását egy belső folyamat, feszültség vagy állapot kifejeződéseit. Márta is így "mutat" belső történéseket és figyelned kell hogy észrevedd az apró jeleket, pl egy szinte önállóan élő kisujj apró rezzenését. De nem csak egy kisujj... egy egész ember rezdül, mozdul így, egyszerre zsigerből és ugyanakkor nagyon is tudatosan. Jaj !

Ladjánszki
Koroknai
Sörös

Forgács Miklós (videóból kimásolt kép)

Forgács Miklós : Repatrio - Hazatérés - Návrvat domov - vi(v)a peristaltika
2013.12.14. Csécs (SK)

A performansz egy hosszú boltíves pincében történik, a kétoldalt felsorakozott nézők között.

Forgács Miklós a bejáratnál az ajtóhoz rögzíti a fejére tekert cca. 60 m disznóbél szabad végét és önmaga körül forogva, a disznóbelet apránként így letekerve elindul lassan, először lefelé a lépcsőkön majd végig a pincén.

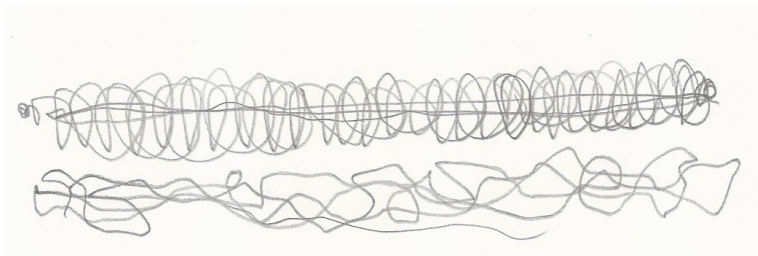
A végéhez érve ismét rögzíti valamihez, majd a korábbi módon elindul visszafelé.

A disznóbél majdnem pontosan a kezdőponton fogy el.

Tálcán 7 üveget hoz be, az üvegekben különböző színű festékek. Egy flakonból vizet iszik de nem nyeli le hanem egyenként az üvegekbe köpi.

Mindezt a korábban kifeszített bél mentén teszi a pince azaz performanszának pályája hosszában. Mire a flakonból elfogy a víz, megtelnek az üvegcsék. Elindul visszafelé, s most az üvegcsékből iszik sorra, de ezt sem nyeli le hanem kiköpi, a színes folyadékok végigfolynak testén. Ismét a kiindulóponthoz érve leteszi az üvegeket, vekni kenyeret vesz a kezébe és szertartásosan végigviszi a pince hosszában, a kihúzott bél mentén. Útja végén megnyitja a (preparált) kenyeret és a kenyér belsejéből is disznóbelet belet húz ki és a szájába tömi. Súlyosan telnek a percek, a körülbelül 40 m bél lassan és küzdelmesen fogy el, kerül át a szájba. És így ér véget a performansz.

<http://www.youtube.com/watch?v=NnsOJPBmtkU>

Minyó - Robitz - Szombathy : Fotószuprematisták kiállítás megnyitó
Robert Capa központ 2014.01.27.

A performansz a három előadó és kiállító, kiállítás megnyitójá is volt egyúttal, mintegy megkoronázva a megnyitó beszédeket.

Minyó technikája, Malevics alapformái és a három művész gesztusai találkoztak három átalakuló képben.

Kezdetnek Minyó tekert egyet kerékpárján, ez azonban most, a kivilágított teremben csak jelképes vagy sokkal inkább rituális cselekedet volt a részéről.

A kerékpárral szembeni falon lógott a három kép, fekete alapon ezüst kör, függőleges sáv és a híres malevicsi kereszt.

Minyó Szert Károly kezdte, **Robitz Anikó** folytatta és végül **Szombathy Bálint** fejezte be az akciót, sorban az egyes képekhez mentek és egy speciális anyaggal átítatott szivaccsal bekenték az ezüst színű formákat mire azok koromfeketévé változtak. Három négyzet alakú fekete kép volt az eredmény.

Bálint a képekre mutatott, a közönség tapsolt és hátul, a terem sarkában, a láthatatlan Malevics értően csettintett.

Fotó: Talabér Géza

2014-ben új performansz-est sorozat indult el a Robert Capa Központban (volt Ernst múzeum). A performansz estek kurátora Szombathy Bálint.

Csurka Eszter performansza a Capa Központban, az előhívott képek legújabb szentélyében, a kép-destrukció egy formája volt. Konceptiója arra épült, hogy bizonyos anyagok a fotókon eltűntetik "visszafehérítik" a színeket. Ez most második nekifutásra sikerült, ugyanis az első és szerintem családi vonatkozású képen a ráfröcskölt vegyszer nem idézett elő változást. Sajnos, mert igen hatásos lett volna a lassacskán eltűnő és fehérségbe fakuló gyermekarc (talán édesapjának gyerekkori képe?).

Másfelől viszont ez a nem szándékolt eredmény (az eredménytelenség eredménye) meglehet éppen arra a magasabb rendű, nem emberi emlékezetre mutat rá, mely emlékezetben gyerekkori arcunk nem fakul és éppolyan eleven mint a mostani – vizsgáltam magamban Csurka Esztert.

Második nekifutásra aztán, egy másik, virágzó fát mutató képen már bevált az elképzelés és a kék háttér előtt virágzó fa a vegyszer hatására "kiszáradt", az ég kékje szürkésfehérré fakult és az idilli kép szorongató látványba fordult át.

részlet

...

FOLYÓ : Mártózzatok belém. Keljetek át rajtam. Elvezetlek sehová. A folyó vagyok, vagy a révész? Szimatoljatok körbe. A felszín a remény, a mélység a reménytelenség, a fodrozódás a kilátástalanság, hullám az ígélet. Belétek folyok. Összemoslak benneteket. Ha gyűlölsz, bennem nem húlsz. Ha égsz, nem vagyok enyhület. Ha komor vagy, bennem ne bízz. Ha jajgatsz, velem nem leszel süket. Nem felejthetsz semmit el, mert nem létezik emlékezet. Valamit zúgok. Valamit mormolok. Nem tudsz, nem értesz, én meg nem mondok semmi újat. Ha elárulom hová jutsz, nem mondok igazat. Testek simulnak össze. Szikrázik minden felület. Bennem összeértek. Rajtam ne kopogtassatok. Lány vagyok vagy férges. Kíváncsian feküsztek szigorúan kiterítve. Tagjaitokra ördögös csomót kötök. Egymásba csomagolva, riadtan pislogtok. Nyeltek belőlem jócskán. Mindent letagadok. Engem szeretkeztek, velem jót gyaláztok. Ketten vagytok vagy hárman, de leginkább egyedül. Ott ólálkodom mindenütt, de leginkább a sehol van. Mindig közbeszólok. Mindig közbefolyok. Mindig elárasztalak. Téged. Titeket. Magam. Számolni nem tudok. Olvasva tévedek. Mennyi póz. Mennyi kifacsart tag. Mennyi öröm-közeli szenvedés. Láthatatlanul átverem a szart a palánkon.

...

<http://www.irodalmiszemle.bici.sk/zsemle/1959-forgacs-miklos-irodalom-es-zavar-i-absztrakt-aln-a-ferfiarnyek> (18+)

Forgács Miklós (1973 Sahy) , író, színházi rendező, dramaturg, performer, jelenleg a kassai Thália Színház dramaturgja.

Dénes Imre : Sóvárgás Robert Capa Központ 2014.02.24.

Dénes, az egri artAlom fesztiválon korábban előadott munkájának új változatát adta elő ez alkalommal.

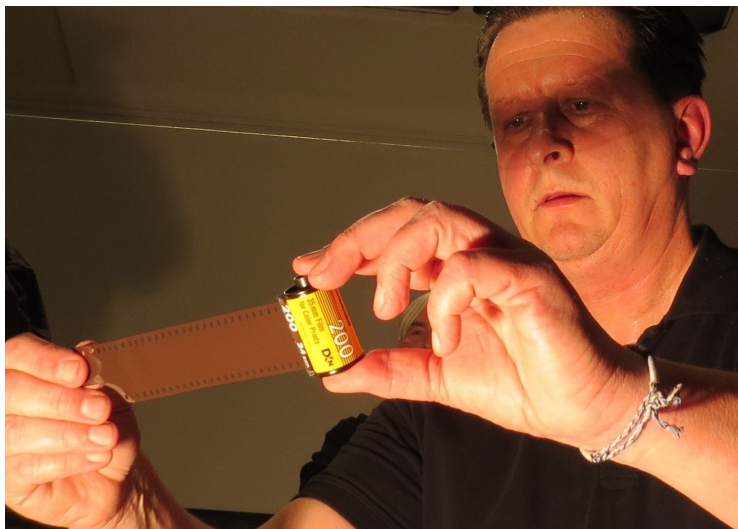
A terem hosszában kifeszített huzal. A huzal egyik végén egy kis hajó melyről piros szalagon egy mumifikálódott madártetem lóg. A huzal másik végén monitor, képen hullámzó tenger, végtelen horizont.

Dénes körbejárja a termet és egy hagyományos filmes fényképezőgéppel "képeket készít".

A huzal kezdőpontjához érve leveszi cipőjét, lábait nejlonzacskókba bújtatja, a zacskókba vizet tölt. Lassan tolni kezdi a kis hajót. A terem hullámverés zaja tölti be, időnként hajókürt hangja hallatszik. Időről időre lefényképezi a hajót a madárral.

Sokára eléri a huzal végét és a monitort. A hajót széthajtogatja és az ott lévő kis asztalra teszi az ekkor már egyszerű papírlapot. A madártetemet erre a papírlapra teszi rá. A lábait övező zacskókból egy tálba engedi a vizet és megissza.

Letérdel, fényképezőgépéből kivesszi a filmet és egy reflektor fényébe tartva "megnézi" a készített képeket, utazásának emlékeit. A még előhívatlan film fényt kap, ami rajta volt egy pillanat alatt törlődik. Még egyetlenegy kongó hang és vége.

Fotó: Kovács István

**Diverse Universe Nomadic Performance Tour 2014
2014-03-25. MAMŰ Galéria**

A Diverse Universe egy Kelet- Dél- Nyugat- és Észak-Európán keresztül-kasul utazó nomád performansz fesztivál.

Non Grata : „Performanszaink többségében kontextus és helyspecifikusak.

Mivel helyszíneink előre nem megtervezettek, általában munkatervet sem készítünk. Minden a helyszínen dől el, ott ahol a performansz lesz, és a választott hely vagy tér adja az inspirációt. A helyi kulturális háttér, a történelem, sztereotípiák, a természet, az emberek, a politika és a személyes élmények mind összeolvadnak és együtt hatnak. Egyfajta miniatűr modelljét adják a társadalomnak, és a háttérben különböző szinteken szolgálnak egy konkrét elképzelést vagy mint műalkotás kezdenek működni. Rajtam múlik ezek egybeolvasztása és továbbadása egyfajta ideológiai háttérrel.

Legtöbbször ez verbálisan történik, és többnyire mikor elkezdek egy mondatot, rendszerint még nincs elképzelésem (arról), hogy hogyan fogom befejezni.”

Fellépők (2014-ben Budapesten!) : 2Shea (New York), Ouija (USA), Hiroko Tsuchimoto (JPN), Shaokun Sun (CHINA), Viai Wang Hua (CHINA), Terho Sire (FI), Non Grata (EST)

A performanszok sorát **2Shea** kezdte "Pissing Contest" (weblapján: Smiling Soldiers). Először köteleket erősít a pincegaléria utcaszintre nyíló ablakára. Feje tetején gázálcot amolyan készenléti állapotban. Nagyobb műanyag tojástartót vesz elő, a földre teszi. A tojások helyére mécseseket és műanyag játékkatonákat tesz. Meggyújtja először a mécseseket, aztán a katonákat. Fojtogatató füst. A korábban elkészített kötelekhez megy, lábára, testére, karjára ölti azokat és mintegy 45 fokos szögben az égő jelenet fölé hajol. A kötelek tartják megdőlt testét. Fuldokló köhögés (a gázálcot nem húzza arcára). Aztán ollót vesz elő és két köhögés között a nézők felé nyújtja, valaki elveszi, elvágja az egyik zsinórt s a performer arccal az égő installációba zuhan.

Végig a performansz alatt egy monoton gépi hang a következőt mondatot ismétli: „Life is not a pissing contest”.

2Shea

Ouija következett: "*Hiring Out My Laundry*". Hófehér, még makulátlanul tiszta alsóneműket terít a földre. Gyertyát gyújt, a lecsöpögő viasszal láthatatlan szavakat ír a trikókra, alsónadrágokra.

Azután az odakészített vödörben s az abban lévő - mint kiderül - szennyes lében "kimossa" majd egyenként felteregeti azokat. A koszos lé befogja a ruhákat azokat a részeket kivéve ahova a gyertya csöpögött. Ekkor láthatóvá válnak az eddig rejtőzködő szavak: CHEAT, LIAR, THIEF azaz CSALÓ, HAZUG, TOLVAJ stb.

Hiroko Tsuchimoto "*The Girl Who Drew Cats (For The Future Of Europe)*" egyszerűen felállt egy székre és felolvasott nekünk egy mesét. Az eredeti mese része a japán folklórnak, egy "semmirekellő" kisfiúról szól aki egy nap megmentette a faluját. A kisfiút semmire sem tudták használni a faluban mert folyton csak macskákat rajzolt földre, falakra mindenhova. Mivel haszontalan volt, kívülállóvá, kiközösítetté vált. Egy nap azonban egy óriás patkány támadta meg a falut ám ekkor a rajzolt macskák megelevenedtek és megvédték az embereket a rossztól. A performansz címében a kisfiúból lány lesz - a performer maga - aki a performansz végén megkéri a nézőket azaz minket, hogy menjünk ki az utcára és a közben kiosztott krétákkal rajzoljunk macskákat az aszfaltra. Így is történt, s a Murányi utcát cicák serege lepte el.

Shaokun Sun - előadásának címe "*Quietly Death Are Silent Grand*" - természeti kép (talán bozótos, lomb vagy aljnövényzet) vetített háttére és egy kétágú létra előtt térdelt meztelenül. Öléből láncra-fűzött fenyőtobozok sora indult. A tobozlánc másik végét mintegy fészekként karikába hajlította, belsejébe faleveleket, ágakat ezek tetejére pedig zöld levelekkel burkolt kis "csomagot" rakott. Arcát valami ragacsos anyaggal talán mézzel kente be és falevelekkel borította.

Aztán kicsomagolta a kis csomagot - már láttuk hogy egy halott madár "koporsóját" - és a fészek-installáció egycsapásra átalakult, halotti máglya vagy áldozati oltár lett belőle. Lágyan megsimogatta a halott madarat és az installáció tetejére tette.

Valahonnan csigák bújtak elő és mászni kezdtek a performer karján felfelé. Ekkor egy gömb alakú (pöfeteg ?) gombákkal benőtt mohos faágot vett kézbe, az ágot a fészek-oltár fölé tartva, és a gombákat egyenként szétnyomva, azok spóráival meghintette azt.

Még tett hozzá egy kis mohát és meggyújtotta az egészet.

Amikor az égés abbamaradt összezárt combjai és ölének háromszögébe földlabdát helyezett.

A földlabdába kis virág volt ültetve. Meglocsolta a virágot, úgy hogy kortyolt egy kancsóból ám nem nyelte le a vizet hanem kiköpte, az kis patakként végigfolyt testén így jutva el ölének virágjához.

Aztán felállt, egy ágakból és madzagból készült legyezőszerűséggel néhányszor rituálisan az elégett maradványok felé csapott majd felment a létrán.

Fent kibontotta haját melyből levelek hullottak alá. Végül liszttel megszórta a performansz lenti maradványait.

A tér amelyben **Hua Wang** adta elő a következő performanszt " *Get Rid of It* " már berendezve készen áll.

Oldalt a fal mentén paradicsomok sorakoznak. A plafonról piros fonál lóg le, a földön még hosszan tekeredik. Három kis zsák dughagyma vár sorsára. Hua Wang előlép, térdre ereszkedik. A három zsákot fejéhez erősíti a piros fonallal, a sokszoros körbetekerés után a fonál úgy lerövidül, hogy éppen eléri az első paradicsomot.

Ragasztószalaggal többszörösen körbetekeri magát. Egyenként felveszi a paradicsomokat és a ruhája alá rejti. Így halad végig térdelve, az utolsóig. Aztán feláll s ahogy a korábban rátekeret zsinór engedi, a falnak dőlve, azon függőlegesen hengergőzve "gurul" oda s vissza. A ruháját buggyosra kitömő paradicsomok apránként összetörnek, a piros paradicsomlé elszínezi a fehér ruhát melynek bugyraiban már formátlan a massa s vele együtt a performer teste is.

Terho Sire performanszt " *Trances Of Sorrow* "

vegyvédelmi köpenyben arcán sárga (piros virágos) maszkban kezdi. Nyakából sárga kézigránát lóg. Egy kamerával körbejár, felveszi a nézőket. Némelyek előtt megáll, a merev sárga maszk s mögötte a kifürkészhetetlen tekintet zavarba ejtő. A sarokban bekacsolt tv üres képe, a tv-nek támasztva angol nyelvkönyv. Oldalt a falnál kierősített gitár támaszkodik.

A performer műanyag pisztolyt vesz elő. A tv-ben most egy film képei peregnek, a hangszóróból a Szomorú Vasárnap dallama szól. A pisztollyal párszor a tv-re lő aztán a gitárra, a műanyag lövedék megpendíti a húrokat, a gerjesztett hang sokáig szól. Az előadó leveszi csuklyáját a sárga maszkos ember pisztollyal a kezében hosszan néz minket, szól a Szomorú Vasárnap.

Aztán leveszi a köpenyt és a maszkot, már látni hogy félmeztelen, a tévéhez megy, kikapcsolja. Új zene szólal meg olaszos, tangóharmonikás régi dal. Kinyitja a nyelvkönyvet mintha azt is lekamerázná, majd a kinyitott oldalt körbemutatja.

Az estet **Non Grata** (Non Grata Performance Group) nem könnyen leírható performansza „*Eternal Return – Visas Hang Us Up – Food for World War* ” zárta, melyet az eddigi szereplők és néhány segítő adtak elő vele együtt. A sokszereplős, párhuzamos történetekben zajló akció a végére kaotikus képet mutatott, szinte forradalmi hangulattal melyben/amikor a látszólag egymástól független kaotikusnak tűnő cselekvések valahogy mind egy irányba mutatnak. A MAMÚ teljes hátsó termét "elfoglaló" akció Non Grata megafonos beszédével kezdődött. A preparált hangszóró (egy játékbaba volt beleapplikálva) többszörösen torzult hangja nehezen volt érthető. A beszéd alatt három rózsaszín-tüllruhás angyal járkált ide oda magukat illetve. Két, magán kockahas maszkot viselő izomember jön be az angyalokat a plafonról lelógó piros kötelekhez kötik, a kötelek a nyakakra hurkolódnak, az angyalok mozgása korlátozottá válik, a végponton fullasztóvá. A kockahasat viselő segítők romlott tejet öntenek az immár kikötött angyalok fejére testére. Piszok bűdös van, a rothadt tej szaga. A háttérben valaki hegeszteni kezd, a szabálytalanul felvillanó erős fény különös feszültséget ad a történetekhez. Az angyalok egy-egy vekni kenyeret kapnak azt tépni, enni kezdik de a falatokat nem nyelik le hanem kiköpik. Szaggatott sípolás hangzik folyamatosan, mint valami riasztó hangja. A két izomember táblákat tart ezekre az egyébként folyamatosan a hangszóróba beszélő Non Grata a HANGING és a VISA szavakat spray-zi fel. Terho Sire a háttérben dallam nélküli gitárszólót játszik, mellette áthúzott RETURN szót mutató tábla...

Az izomemberek a meggyújtott spray-k lángjával megégetik az angyalok szárnyait, majd az őket kikötő köteleket is. Az angyalok a földre esnek. A gitárhang őrzöngővé erősödik, sűrűbben villan a hegesztés ívfénye, Non Grata közepre kínai zászlót terít, az egyik angyal belefekszik. A két izomember a sarkokat összefogva (mintha függőágy lenne) felemeli, Non Grata fehér port szór a testre.

A segítők rázzák, rángatják ide-oda, lengetik majd leteszik a földre. A zászlón elgyötörtén fekszik az angyal. Egy pisztolyos kéz mindenkit lelő. A zászlón fekvő test megmozdul, küzdelmesen megszabadul először megégett szárnyaitól majd a ruhájától is. A levetett ruhával megkorbácsolja a zászlót.

Aztán a meztelen angyal szemérmesen magát takarva testéhez szorítja néhai szárnyait és megerőszkoltan, megalázottan kimegy.

Még hosszan szól a riasztó monoton idegtépő hangja.

Lásd még : <http://diverse2014.tumblr.com/>
<https://www.facebook.com/diverseuniverse>

Non Grata
Performance
Group

AI Paldrok : Nem deklarált nemzeti mitológia újratemtése

Improvizációs performansz szöveg.

Úton vagyunk

Mi MINDANNYIAN úton vagyunk

Ugyanolyanok vagyunk:

Köszöntjük azokat a konvencionális életeteket, melyek mellett elhaladunk -
a 9-től 5-ig tartó munkahelyeket, a jelzőlogokat és a mosógépeket ...

De mi a saját utunkat járjuk

Vihar kerget

Mi vagyunk a vihar

Mi vagyunk a vihar

Nem ismerünk határokat

Mi vagyunk Nietzsche álma

Szupermenek vagyunk

Örökkévalók

Matrózok, kalandorok, cigányok vagyunk.

Költők, szobrászok, performerek, zeneszerzők, zenészek, énekesek, táncosok, fotósok
filmesek,

Bátrak vagyunk

Kockázatokat vállalunk

Különbözőek vagyunk

Őszinték

Intuitívek

Úgy mondjuk el a dolgokat , ahogy vannak

Mi hülyék vagyunk

Mi intelligensek vagyunk

Vadak

Brutálisak

Könyörületesekek, szelídek és kedvesek vagyunk

Lágy szívünk van

Mi, szellemi harcosok

Mi vagyunk a szabadon száguldó szarvas

Szabadok vagyunk, szabadok, szabadok

Mi vagyunk a szex

Szerelmesek , szeretők vagyunk

Mi szeretünk

Szeretünk szeretni

Szerelmmel, szenvedéllyel élünk - nem félelemmel

Csókolunk, szeretkezünk, kiszívjuk az élet velejét

A mennyekig érünk fel, hogy megcsókoljuk

Hogy tiszta életerőt szopjunk (onnan)

Ha többé nem szeretünk valamit -

Elhagyjuk azt,

Ha nem találunk boldogságot a munkáinkban -
Elhagyjuk azokat
Nem félelemből élünk -
Tudjuk, hogy a szívek javíthatóak ,

Hogy képesek vagyunk sokkal több szeretettel és szenvedéllyel lenni a munkánk és a mi fivéreink és nővéreink iránt , mint ahogy azt az ördögök el szeretnék hitetni velünk

Mi összefogjuk erőforrásainkat - az időnket adjuk azért amiben valóban hiszünk
Folyadék vagyunk
Átfolyunk a merev társadalom résein, hézagain
Mi összefogjuk emberi erőforrásainkat - és az életerőnket
Csak arra költünk , amire valóban szükségünk van
Igen

Amiben valóban hiszünk
Hogy hagyd el a halott életedet magad mögött
(Mert) szívás

Mi vagyunk a világosság
Tiszta fény és tiszta hangzás
Mi vagyunk a zene, mi vagyunk az ütem
Zuhanni fogunk
Majd emelkedni
És újra zuhanni

Anarchista szívünk van - hűtlen az ember alkotta törvények iránt
Hűségesek vagyunk, de csak az utunkhoz
Hűek vagyunk ,de csak az álmainkhoz

Meríts bátorságot Non Grata templomából - tölts be Non Grata szelleme földi testedet, és érezd hogy a szellem szabaddá tesz.

Mi nem fogunk meghajolni
Ezt visszautasítjuk
Mi soha nem fogunk megállni , a vihar vagyunk
Mi vagyunk Non Grata

Mosolygunk, nevetünk, boldogok vagyunk hogy élünk és szeretünk
Segítjük egymást boldognak lenni, túlcsondulóan boldognak
Énekelünk és táncolunk a buszmegállóban
Mi tiszták vagyunk és cirógatóak
Felfedezzük testünket, elménket
Együtt tanuljuk meg őket

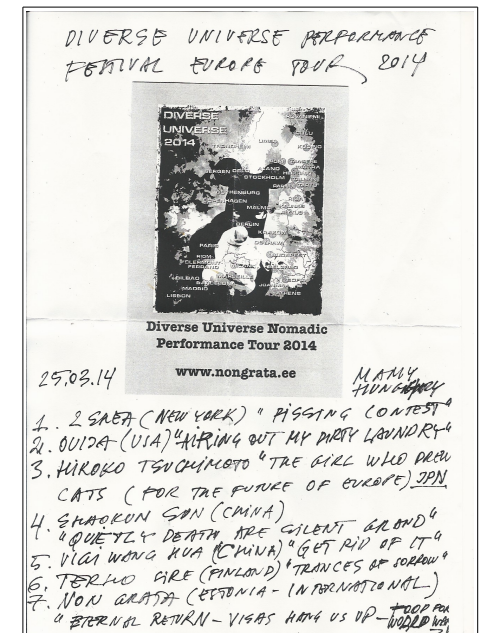
Mi vagyunk a világegyetem

Hallgatjuk elfelejtett bölcs hangját a folyóknak és a tengernek
A kreatív képzelet birodalmában élünk
Mi vagyunk a kreatív képzelet
Elfűjjük a hazugságot és az igazságtalanságot
Személyesek vagyunk
és globálisak
Leküzdjük a nehézségeket
Meváltoztatjuk a világot
Mevédjük
Érezzük súlyát

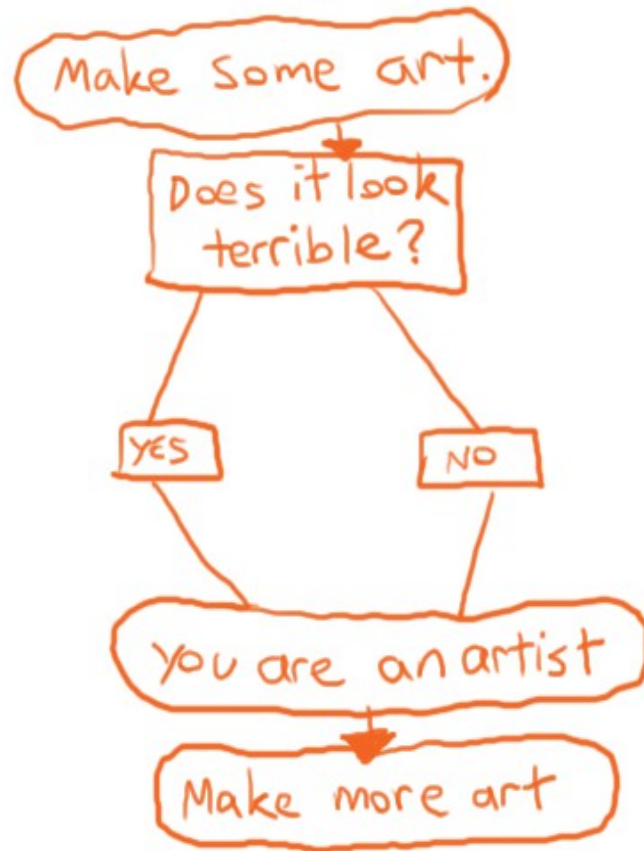
Mi vagyunk a villám
Mi vagyunk a mennydörgés
Mi vagyunk a szél, mely hangját messze viszi
Mi vagyunk a lélegzet
Életet adunk
Mi, rettenthetetlen látomásos költők
Tigris-szemünk van, szarvas szívünk, angyalszárnyaink
Több vagyunk mint a vihar szeme
Mi vagyunk a kibaszott vihar
Visszautasítjuk hogy meghajoljunk
Mi soha nem adjuk fel
Mi vagyunk a Vihar

(Al Paldrok aka Non Grata)

(fordította D.I.)

HOW TO BE AN ARTIST.

A következő szám várható megjelenése:
2014.december vége

© Dénes Imre
2014